Č. 8129.

Samospráva obecní: § 5 obecní novely č. 76/1919 brání toliko účasti podjatých členů obecního zastupitelstva na jednání a usnášení obec. zastupitelstva, nevztahuje se však na posluchače.

(Nález ze dne 25. září 1929 č. 17.352.)

Věc: Josef T. a Ignác D. v K. proti zemskému správnímu výboru v Praze o platnost usnesení obecního zastupitelstva.

Výrok: Stížnost Ignáce D. se odmítá jako nepřípustná, stížnost Josefa T. se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Ve schůzi z 23. června 1927 usneslo se obecní zastupitelstvo v K., aby přijaty byly podmínky, jež stanovil zsv v Praze pro udělení 40%ní zemské subvence na stavbu silnice z K. do J. Odvolání, jež proti usnesení tomu podalo 65 občanů K-ckých, mezi nimi též st-l Josef T., a v němž se domáhali zrušení jeho pro neplatnost, ježto se debaty zúčastnila řada osadníků J-ských, kteří nebyli členy obecního zastupitelstva, osk usnesením z 25. srpna 1926 zamítla a také další odvolání, jež proti tomuto usnesení podali jednak st-l Ignác D., jednak Josef T. společně s nejmenovanými společníky, zsv nař. rozhodnutím zamítl v podstatě z toho důvodu, že ustanovení § 5 obecní novely č. 76/19 brání toliko podjatému členu obecního zastupitelstva účastniti se jednání a usnesení tohoto sboru, nevztahuje se však na posluchačstvo, kdežto účast posluchačů na debatě, třeba že předseda nemá ji připustiti, nepůsobí neplatnost usnesení, jestliže bylo učiněno za náležité presence členy k hlasování oprávněnými a způsobem nepochybným. Tyto náležitosti byly však dle stavu spisů splněny, zejména je jisto, že nečlenové před hlasováním se vzdálili.

O stížnosti uvažoval nss takto:

Stížnost Ignáce D. sluší uznati nepřípustnou. Tento st-l, pokud vystupuje jako občan a poplatník obce K., nebyl ani v řízení správním legitimován odvolati se z usnesení osk, ježto neodvolal se z usnesení obec. zastupitelstva, takže usnesení to vešlo proti němu v moc práva, na čemž nemohla nic změniti okolnost, že osk k odvolání jiných osob řečené usnesení podrobila své instanční revisi. Pokud však usnesení osk bral v odpor jako přehlasovaný člen tohoto samosprávného sboru, nebyl v této své funkci k opravnému prostředku legitimován, ježto netvrdil, že napadeným usnesením bylo zasaženo do nějakého jeho členského práva (srovn. nál. Boh. A 2684/23). Byl tedy žal. úřad oprávněn odvolání tohoto st-le odmítnouti pro nedostatek rekursní legitimace. Jestliže je však zamítl z důvodů věcných, nemohl tím do jeho práv zasáhnouti (§ 2 zák. o ss).

Pokud jde o stížnost podanou Josefem T., lze sice připustiti, že platnost usnesení obec. zastupitelstva mohla by se státi pochybnou, kdyby posluchačstvo vykonávalo na jednání tohoto sboru vliv, který by bránil svobodnému projevu vůle hlasujících členů. Pouhá přítomnost občanů, třebas byli na výsledku usnesení interesováni, nemůže však sama o sobě býti překážkou platnosti usnesení obecního zastupitelstva. Vždyť jed-

nání jeho jsou podle výslovného usnesení zák. (§ 49 ob. zř.) zásadně veřejná. Ustanovení § 5 nov. k ob. zř. nemůže se stížnost s úspěchem dovolávati, neboť jak žal. úřad správně uvedl, předpis tento brání jen účasti podjatých členů obecního zastupitelstva na jednání a usnesení, nevztahuje se však na posluchače.

Účast osob z publika na jednání zastupitelského sboru, obmezuje-li se na to, že osoby tyto pouze použily poskytnuté jim příležitosti, aby projevily své mínění a svá přání, nemůže rovněž platnost usnesení činiti pochybnou, neboť slouží toliko k informaci obecního zastupitelstva o předmětu, o němž toto má se usnésti. Že by projevy posluchačův a jejich účast v debatě byly takového rázu, že by ohrožovaly svobodný projev vůle členů zastupitelstva buďsi při jednání, nebo při hlasování, stížnost ani netvrdí, neuvádějíc žádných konkretních okolností, z nichž by bylo lze souditi na nepřípustný nátlak na členy obecního zastupitelstva. Stížnost naopak uvádí toliko, že občané z osady J., na výsledku usnesení interesovaní, byli jednání přítomni a že také debaty se zúčastnili, nechávajíc nepopřeno zjištění, že činili tak s přivolením předsedovým a že před hlasováním se vzdálili.

Č. 8130.

Zdravotnictví. — Zaměstnanci veřejní: Služební poměr obecního lékaře k státu vzniká teprve perfekcí služební smlouvy bez ohledu na to, zda snad služební poměr lékaře k obci byl rozvázán již dřívějším termínem.

(Nález ze dne 26. září 1929 č. 17.351.)

Prejudikatura: Boh. A 7648/28.

Věc: MUDr. Gustav D. v H. (adv. Dr. Jos. Portheim z Prahy) proti ministerstvu veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy o služební a odpočivné požitky.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Výnosem z 12. listopadu 1924 převzalo min. zdrav. st-le, dosud obecního lékaře v H., do služeb státních. Dne 4. prosince 1924 podepsal st-l služební smlouvu sjednanou s ním po rozumu § 8 zák. č. 236/22 ve znění zák. č. 405/22, podle níž přejímá se do služeb státních jako obecní lékař pro zdravotní obec H. a přiznávají se mu od 1. září 1924 příslušné služ. platy. Poněvadž samostatná zdrav. obec H. byla zrušena, dalo min. zdrav. výnosem z 3. ledna 1925 st-le na základě § 3 bodu 2 služ. smlouvy dnem 1. září 1924 na trvalý odpočinek. Výnosem z 25. dubna 1926 vydalo min. zdrav. st-li pensijní dekret, jímž podle ustanovení § 2 a § 3 bodu 2 služ. smlouvy zrušilo jeho služ. poměr a podle § 11 cit. smlouvy překládá ho — měníc v tom směru výnos ze 3. ledna 1925 — dnem 1. ledna 1925 na trvalý odpočinek s odpočivnými požitky dále stanovenými. Požitky jeho jako akt. obecního lékaře v H. dnem 31. prosince 1924 zastaveny.

Podáním z 28. srpna 1926 a opětně podáním ze 4. listopadu 1926 domáhal se st-l toho, aby byl do státní služby převzat a — vzhledem k tomu, že samostatná zdrav. obec H. byla zrušena — současně pensio-